

Пише: Росио де Бухан
субота, 30 септембар 2017 16:42

Од пре неколико година, страх се увукао у Каталонију. Међутим, од почетка процеса, претворио се у панику. Изразити неслагање са званичном позицијом је скопчано са опасношћу у сваком јавном окружењу. Са једне озбиљне дебате, сучељавања ставова, прешло се на једну свадљиву дискусију која разара или дели породице, пријатеље, колеге са посла. „Право на одлуку“ (реч је о праву на одржавање референдума, прим. прев.) је неупитно за оне који га прокламују. Не трпи се да га један Каталонац доводи у питање. Осуђен је на ломачу – спаљивање на јавном месту социјалних мрежа уз личне и професионалне дисквалификације – оптужбе да сте „издајник домовине“, увреде у вашем присуству, укључујући и физичку агресију бацањем предмета на вас, мање или више тупих. То су уобичајене праксе за тоталитаризам. Претња дисидентима осећа се у друштву и трпи је онај ко се усуђује да изрази неслагање.

Ситуација која је, другачије није могло ни бити, стигла и до познатих личности. Оних који су најпознатији, и који, у различитој мери, поседују оно што се у класичном свету назива ауторитет, то јест друштвени утицај. Политичари добро знају да једна њихова декларација о независности или праву на одлуку има велики одјек међу њиховим следбеницима. Реч је о спортистима, певачима, глумцима, и особама са великим присуством у медијима. У мањој мери о интелектуалцима, у ужем смислу те речи.

У таквој ситуацији, неки су против онога што се догађа, неки се изјашњавају, неки не.

Пише: Росио де Бухан
субота, 30 септембар 2017 16:42

Зависи од капацитета који имају да се одупру притиску, што је схватљиво. Али, такође, зависи и од тога да ли ће превладати њихови интереси над њиховим уверењима. Над оним што је човек. Неки се не изјашњавају јер губе наклоност моћника који су их заробили уговорима и субвенцијама. Други се аутоцензуришу са циљем да не изгубе обожаваоце будући да се опредељивање врши у једном подељеном и сукобљеном друштву какво је каталонско.

АБЦ је покушао да се повеже са познатим личностима, и нашао се у једној ситуацији «омерте» то јест наметнуте тишине у једном мафијашком окружењу које онемогућава да се осуди било каква акција банде.

Представник једне познате агенције за глумце је рекао – „после Серата, нико се није усудио да говори. Друге компаније чак нису ни дозволиле да поставимо питање – «имамо једну клаузулу са нашим уметницима која им забрањује да говоре о политици», одговарају кратко након што су чули предлог. «Извините, али нећу вам рећи ништа на ту тему», одговорио је један менаџер.

Наспрам овакве панораме, неки су храбро дигли главу. Не слажу се да буду лимитирани у својој слободи да имају мишљење и да могу да га изразе. Међу њима, посебно дивљење заслужује Серат, икона за Каталонију, као уосталом и за остатак Шпаније.

Пише: Росио де Бухан
субота, 30 септембар 2017 16:42

Његова љубав за каталонску земљу и језик су неупитни. Међутим, његов лични дигнитет и његова одбрана слободе приморали су га да изнесе истину – «референдум за независност није транспарентан, омогућује га један закон који је израдио парламент, али у одсуству осталих чланова скупштине». Са Сератом, Алберт Бадела (глумац и драматург прим. прев.), Јорди Еволе (сценариста, комичар), Локиљо (рок певач), Марк Маркес (мотоциклиста), Мерседес Мила (тв новинарка), Хуан Марсе (новинар и сценариста), Едуардо Мендоса (романописац), Изабел Коишет (режисер), Миреиа Белмонте (пливачица), Естопа (музичка група), Монсерат Кабаље (оперска певачица), Хавијер Карденас (тв новинар), Хорхе Васкез (тв водитељ), између осталих, огласили су се против друштвеног лома који изазива независност. Свима хвала, сви живимо са надом!

Лист АБЦ

Превео са шпанског: Небојша Вуковић

Извор: <http://www.abc.es/estilo/gente/abcia.html>